

Hastalıkla İmtihan

*"Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi,
Olmaya devlet cihanda, bir nefes sıhhat gibi."*

Bu elemli, kederli, boğucu ve fani olan dâr-ı imtihanda hiç kimsenin asude bir hayat yaşadığı vaki olmamıştır. İnsanın yaratılışından beri hal, bu minval üzere devam etmektedir. Bu, değişmez ezeli bir kanundur, kıyamete kadar da böyle gidecektir. Bu dünya bir imtihan salonu olduğundan herkes değişik şekillerde imtihana tabi tutulmaktadır. Peygamber Efendimiz (s.a.v);

"Dünya dar-ül meşakkattır."

buyurarak, dünyada gerçek saadetin, huzur ve rahatın olmadığını ifade etmişlerdir.

Dünya ancak ıstırap, meşakkat, keder, hüznün ve musibetin mahallidir. Bediüzzaman Hazretlerinin buyurduğu gibi;

*"Şu dünya çok gaddardır, mekkârdır. Bir lezzet verse, bin elem takar çektirir.
Bir üzüm yedirse, yüz tokat vurur."*[\[1\]](#)

Bu dünya darü'l meşakkattır; hüznün ve keder evidir. Çeşitli hastalıklar, bela ve musibetler insanı tazib etmektedir.

Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve keremi, af ve mağfireti, kullarının sabır, sadakat, ihlâs, metanet ve teslimiyetine göre tecelli eder, ona göre mükâfatlandırır. Kimi kullar sıfat-ı cemâl, kimisi de sıfat-ı celâl altında terbiye ve imtihan olurlar. Cenab-ı Hak sevdiği kulunu bela ve musibetlerle ve hastalıklarla imtihan eder. Hastalıklara sabreden bir müminin hem günahları affedilir, hem onda Şafi ismi tecelli eder ve

böylece kurb-i ilahiye mazhar olur.

Evet, her şeyin yegâne Halıkı Allah'tır. Mülk O'nundur, O mülkünde dilediği gibi tasarruf eder. Cenab-ı hak, istediğini izzetle şereflendirir, dilediğini de zilletle rezil eder.

*"Andan alır ana verir,
O'na cevri-cefa yoktur."*

Her an bilmediğimiz nice sayısız âlemleri götürüp başka nice yeni âlemleri getirir. Bir anda yazı kışa, kışı yaza çevirir. Gündüzü geceye, geceyi gündüze kalp eder. İrade ettiği şeyleri yokluktan varlığa çıkarır, varı da yok eder.

Yüce Allah, insanın bir gonca gibi açan gençliğini gülü soldurduğu gibi soldurur, vücutları ademe kalp eder. Bugün güldürür, yarın ağlatır. Servet verdiği kimselerden servetini elinden alır, kuvvetli iken aciz, güçlü iken zayıf, sıhhatli iken hasta eder. Bugün azametli, şerefli ve zengin olanları, yarın başkalarına muhtaç edebilir. Çünkü mülk O'nun, tasarruf hakkı O'nundur.

Haziran ayının ilk haftası idi. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ne seyahat etmeğe hazırlanıyordum. Üzerimde bir kırgınlık ve halsizlik vardı. Geçici bir rahatsızlık olduğunu düşünüyordum. Kümbet Medresesi'nin müdavimi olan Nur talebesi kardeşlerimiz: *"Hocam siz rahatsızsınız, bu halde seyahate gitmeniz iyi olmaz."* dediler. Fakat ben *"Oradaki kardeşler bizi bekliyor, hizmete vesile olur."* dedim. Bazı tabip kardeşlerimiz de bu vaziyette seyahate çıkmamam gerektiğini söylediler.

Yunus Emre gibi;

**"Hoştur bana senden gelen
Ya gonca gül yahut diken
Ya hilatu yahut kefen
Lütfunda hoş kahrında hoş."**

dedim ve tevekkeltü alellah diyerek 7 Haziran günü seyahate çıktım. İlk durağımız

Gaziantep oldu. Fakat hastalığım iyice artmaya başladı. Beni hastaneye götürdüler, muayene sonucu doktorlar *“Ciğerlerimin su topladığını, hastanede yatmam gerektiğini.”* söylediler. Fakat ben yatmaya razı olmadım, bir hafta boyunca derslerimize devam ettik. 16 Haziran günü akşam Erzurum’a döndüm. Ertesi günü öğle namazını kıldıktan sonra hastaneye gittim. Akşam ilk teravih namazını kılacaktık, fakat medreseye dönemedim, tedavim için hastanede yatmam gerekiyordu. Tedavim tam elli gün sürdü. Kalp kapakçığımdaki rahatsızlığımdan dolayı rahat nefes alamıyordum, akciğerim de devamlı su topluyordu.

Hastanede yattığım sürede bana yakın alaka gösteren, tedavimi büyük bir hassasiyetle takip eden Kardiyoloji, Kalp Cerrahi, Göğüs Cerrahi ve Dâhiliye bölümünün ehil ve güzide tabiblerine şükranlarımı sunuyorum. Cenab-ı Hak hepsinden razı olsun. Sonunda ameliyata karar verildi ve beni 3 Ağustos 2015 Pazartesi günü İstanbul Bezm-i Âlem Üniversitesi Vakıf Gureba Hastanesi’ne sevk ettiler. 5 Ağustos Çarşamba günü de operasyon geçirdim. Kalp Cerrahi Prof. Dr. Ömer GÖKTEKİN Bey ve ekibi başarılı bir operasyon ile sağlığıma kavuşmama vesile oldular. Onlara da şükranlarımı sunuyorum. Rabbim ebediyen razı olsun.

Evet, her hadise birer perde olduğu gibi, tabipler de birer vesiledirler; şifayı veren Allah’tır.

“İlâçlara hâsiyetleri veren ve tesiri halkeden ancak o Şâfi-i Hakikî’dir.”[\[2\]](#)

Kâinatın hulasası olan hayata, yeryüzünün halifesi, en şerefli mahlûku olan insana hizmet etmek vazifelerin en ulvisidir. Üstad Hazretleri bir hekime yazmış olduğu mektubunda bu hakikati şöyle ifade etmektedir.

“Merhaba ey kendi hastalığını teşhis edebilen bahtiyar doktor, samimî ve aziz dostum!”

“Senin hararetli mektubunun gösterdiği intibah-ı ruhî şâyan-ı tebriktir. Biliniz ki mevcudat içinde en kıymetdar, hayattır. Ve vazifeler içinde en kıymetdar, hayata hizmettir. Ve hidemat-ı hayatiye içinde en kıymetdarı, hayat-ı fâniyenin hayat-ı bâkiyeye inkılab etmesi için sa'y etmektir. Şu hayatın bütün kıymeti ve ehemmiyeti ise hayat-ı bâkiyeye çekirdek ve mebde ve menşe olması cihetindedir. Yoksa hayat-ı ebediyeyi zehirleyecek ve bozacak bir tarzda şu hayat-ı fâniyeye hasr-ı nazar etmek; âni bir şimşeği, sermedî bir güneşe tercih etmek gibi bir divaneliktir.”

"Hakikat nazarında herkesten ziyade hasta olan, maddî ve gafil doktorlardır. Eğer eczahane-i kudsiye-i Kur'aniyeden tiryak-misal imanî ilâçları alabilseler, hem kendi hastalıklarını, hem beşeriyetin yaralarını tedavi ederler, inşaallah. Senin şu intibahın senin yarana bir merhem olduğu gibi, seni dahi doktorların marazına bir ilâç yapar. Hem bilirsin, me'yus ve ümitsiz bir hastaya manevî bir teselli, bazan bin ilâçtan daha ziyade nâfi'dir. Halbuki tabiat bataklığında boğulmuş bir tabib, o bîçare marîzin elîm ye'sine bir zulmet daha katar. İnşâallah bu intibahın seni öyle bîçarelere medar-ı teselli eder, nurlu bir tabib yapar. Bilirsin ki; ömür kısadır, lüzumlu işler pek çoktur. Acaba benim gibi sen dahi kafanı teftiş etsen, malûmatın içinde ne kadar lüzumsuz, faidesiz, ehemmiyetsiz, odun yığınları gibi camid şeyleri bulursun. Çünkü ben teftiş ettim, çok lüzumsuz şeyleri buldum. İşte o fennî malûmatı, o felsefî maarifi; faideli, nurlu, ruhlu yapmak çaresini aramak lâzımdır. Sen dahi Cenab-ı Hak'tan bir intibah iste ki, senin fikrini Hakîm-i Zülcelal'in hesabına çevirsin, tâ o odunlara bir ateş verip nurlandırısın. Lüzumsuz maarif-i fenniye, kıymetdar maarif-i İlahiye hükmüne geçsin."

"Zeki dostum! Kalb çok arzu ederdi; ehl-i fenden envâr-ı imaniyeye ve esrar-ı Kur'aniyeye iştîyak derecesinde ihtiyacını hissetmek cihetinde Hulusi Bey'e benzeyecek adamlar ileri atılsın. Hem madem Sözler senin vicdanınla konuşabilirler. Her bir Söz'ü, şahımdan değil belki Kur'an'ın dellâlından sana bir mektubdur ve eczahane-i kudsiye-i Kur'aniyeden birer reçetedir farzet. Gaybubet içinde hazırane bir musahabe dairesini onlar ile aç. Hem arzu ettiğin vakit bana mektub yaz. Ben cevap yazmasam da gücenme. Çünkü eskiden beri mektupları pek az yazarım. Hattâ üç senedir kardeşimin çok mektuplarına karşı bir tek yazdım."[\[3\]](#)

Evet, dert de deva da Cenab-ı Hak'tandır. Şafi isminin tecelli etmesi için de insanlar çeşitli hastalıklara duçar olmaktadır.

"Cenab-ı Hak, insana giydirdiği vücut libasını sanatına mazhar ediyor. İnsanı bir model yapmış, o vücut libasını o model üstünde keser, biçer, tebdil eder, tağyir eder; muhtelif esmasının cilvesini gösterir. Şafi ismi hastalığı istediği gibi, Rezzak ismi de açlığı iktiza ediyor."[\[4\]](#)

İnsan hastalıklarla acizliği anlar, Cenab-ı Hakk'a daha ziyade dua ve ilticada bulunur. Zira,

"Hayat musibetlerle, hastalıklarla tasaffi eder, kemal bulur, kuvvet bulur, terakki eder, netice verir, tekemmül eder; vazife-i hayatiyeyi yapar. Yeknesak istirahat döşegindeki hayat, hayr-ı mahz olan vücuddan ziyade, şerr-i mahz olan ademe yakındır ve ona gider." [5]

*"Derman arardım derdime,
Derdim bana derman imiş."*

Hastalıklar birer mirkat-ı manevîdirler; suretçe haşin görünse de, insanı kemâlâta îsal eden bir refik-i muhib gibidir. Siretçe lâtif ve nazenin birer tabip gibidirler.

Hastalıklar insana acz ve fakrını tahattur ettirir ve kulun daha ziyade dua ve niyazda bulunmasına vesile olur. Cenab-ı Erhamürrahimin kulun kendisine derdini arz etmesinden, niyaz ve duasından, havf ve recasından memnun olur. Musibetzedelerin ilticaları, samimî niyazları asla reddolunmaz.

Dava-i Ulûhiyette bulunacak kadar haddini tecavüz eden, kibrinden yere- göğ'e sığmayan Firavun, büyük bir servete, sıhhat ve afiyete malikti. Zira O, hayatı boyunca herhangi bir hastalığa, bela ve musibete maruz kalmamıştı. Şayet Firavun, bazı musibetlere ve hastalıklara maruz kalsaydı belki de haddini aşip dava-i ulûhiyette bulunmazdı. Bu bakımdan bazı hastalıklar insanın hakkında daha hayırlı olabilir. Zira musibetler kişinin acizliğini ve naksını ve fakrını ifade etmesine, Cenab-ı Hakk'ın dergâhına sığınmasına vesiledir. Evet, insan çok aciz ve gayet zayıf olarak yaratılmıştır. Bir sineğ'e mağlup olduğu gibi, bir mikrop dahi onu yere serer.

İnsanın başına herhangi bir hastalık veya musibet geldiği zaman Üstadımızın şu ifadesini hatırlamalıdır:

"Ey musibet! Eğer onun izin ve rızasıyla geldin ise, merhaba, safa geldin! Çünkü elbette bir vakit ona döneceğiz ve onun huzuruna gideceğiz ve ona müştakız. Madem herhalde bir zaman bizi hayatın tekâlifinden âzad edecektir. Haydi ey musibet! O terhis ve o âzad etmek, senin elinle olsun,

raziyım. Eğer benim emanet muhafazasında ve vazifeperverliğimi tecrübe suretinde sana emir ve irade etmiş, fakat sana teslim olmaklığıma izin ve rızası olmazsa; benim tâkatım yettikçe, emin olmayana Mâlikimin emanetini teslim etmem!" der."[\[6\]](#)

Ben de kendi kendime şöyle dedim: “Ya Rabbi eğer benim vadem bitmiş, ecelim yaklaşmış ve bu hastalık da ona vesile olacaksa baş göz üstüne” Biliyorum ki mevt; ruhun beden kafesinden ayrılıp, tebdil-i mekân ile bu fani dünyadan ebedî âleme göç etmesidir. Biliyorum ki mevt, ebedî hayat için yaratılan insanı, âhirete göre bir gölge ve bir han hükmünde olan bu dünya menziline çıkarıp, “... *bin sene mes'udane hayatı, bir saat hayatına mukabil gelmeyen Cennet hayatın*”a ve o *Cennet hayatın*”nın dahi *bin senesi, bir saat rü'yet-i cemaline mukabil gelmeyen bir Cemil-i Zülcelal'in daire-i rahmetine ve mertebe-i huzuruna.... ve ziyafetgâh-ı ebedîsi olan Cennet'e*” kavuşturmasıdır.

Gerek hastanede yattığım sürede, gerekse evde istirahat ettiğim zaman içerisinde bol bol tefekkür etme fırsatım oldu. Zira tefekkür aklın nuru ve cilasıdır. Tefekkür imanı ziyadeleştirir, akli ve kalbi nurlandırır. Âli makamlara ancak tefekkür merdiveni ile çıkılır. Kulu Allah’a yaklaştıran, onun manen terakkisine vesile olan en büyük ibadet tefekkürdür. Allah için bir an tefekkürün, günlerce ve senelerce nafil ibadetten daha makbul olduğu bir hadis-i şerifte şöyle ifade edilmektedir.

"Bir saat tefekkür bazen bir sene, bazen altı sene, bazen de yetmiş sene nafil ibadetten hayırlıdır."

Peygamber Efendimiz (s.a.v) Hz. Ali'ye (r.a.) şöyle tavsiyede bulunmuşlardır.

"Herkes Allah'a ibadetle yaklaşırken, sen aklınla yani tefekkürle yaklaş."

Zaman zaman tefekküre dalıp şöyle diyorum: Yarabbi! Senin hangi nimetine

şükredeyim. Beni yoktan yarattın. Taş değil, nebatat değil, hayvan değil, en şerefli bir mahluk olarak en güzel bir mahiyette ve en güzel bir surette yarattın. Maddi ve manevi, enfusi ve afakî nimetlerinle perverde ettin. Ruhuma âli hisler, harika duygular ve paha biçilmez latifeler taktın.

Yarabbi! Beyan çiçeği olan lisanı vermeseydin seni nasıl zikredecektik.

İrfan meşalesi, İlahî bir nur, Rabbanî bir mürşit ve manevi bir kuvvet olan akli ihsan etmeseydin seni nasıl tanıyacaktık. Senin sonsuz azamet ve kudretini nasıl tefekkür edecektik. Basar isminin küçük bir numunesi olan gözü lütfetmeseydin senin varlığının ve birliğinin aynası, isimlerinin tecellisi, kudretinin turrası olan eşyayı nasıl görecektik. Senin bedi, garip ve acip eserlerini gözümle seyrediyor, kulağımızla ulvi sesleri işitiyor, dilimizle nimetlerini tadıyor ve aklımızla eserlerini tefekkür ediyoruz.

Yarabbi! İmanın mahalli, marifet ve muhabbetin tecellîgâhı ve bütün feyizlerin kaynağı olan kalbi bahşetmeseydin sana nasıl iman edip, seni nasıl sevecektik.

Bunların şuurunda olan akıllı bir insan, hayatını iman ile nurlandırır, ubudiyetle şereflendirir, zikir ve tespihle ziynetlendirir, tefekkürle süslendirir. Böylece Cenab-ı Hakk'a takarrup eder, rıza-yı ilahiyeye, sonsuz saadetlere ve ikramlara mazhar olur.

Evet, insanı mesut edecek ve hakiki saadete kavuşturacak yegâne hakikatler marifetullah, muhabetullah ve mehafetullahdır. Cenab-ı Hakk'ın mehafetinden dolayı ağlamak, ne kadar tatlı ve ne kadar zevklidir. Bu bakımdan, insanın zaman zaman gözyaşı dökmesi, sızlanması ve kendi kendine; *"Ağla gözüm ağla, bugün ağla ki yarın gülesin. Dünyada ağla ki ahirette ağlamayasın."* demesi lazımdır. Bazen de yanık şairin: **"Ağlama gözlerim Mevla kerimdir."** dediği gibi deyip teselli bulmalı.

Evet, Mevla kerimdir, Mevla rahimdir, Mevla şefiktir, Mevla hâkimdir, Mevla kadirdir, Mevla azizdir, Mevla latiftir, Mevla cemildir.

"Ey bütün nurların nuru olan! Ey bütün nurları nurlandıran! Ey bütün nurları şekillendiren! Ey bütün nurları yaratan! Ey bütün nurları takdir eden! Ey bütün nurları idare ve tedbir eden! Ey bütün nurlardan önce mevcut olan Nur! Ey bütün nurlardan sonra var olan Nur! Ey her nurun üstünde olan Nur! Ey hiçbir eşi ve benzeri olmayan Nur!"

"... Kalbimde nur, dilimde nur, kulağımda nur, gözümde nur, arkamda nur, önümde nur, altımda nur yarat. Allah'ım bana nuru azametli ver. Sağımı ve

solumu nurlandır. Beni nura gark eyle!"

Başta Muhterem **Reis-i Cumhurbaşumuz Recep Tayyip Erdoğan Bey,**
Başvekilimiz Sayın Ahmed Davutoğlu Bey, Sağlık Bakanımız Sayın Mehmet
Müezzinoğlu Bey olmak üzere, ziyaretime gelen bütün dostlarıma teşekkürlerimi
ve şükranlarımı sunuyorum.

Cenab-ı Hak rızasından ayırmasın, emaneti kabz etmek zamanına kadar bizi
emanette emin kılsın. Ölüm gediğini iman ile aşmayı, cennet ve cemaliyle müşerref
olmayı nasip etsin inşallah...

10.12.2015

Mehmed KIRKINCI

[1] Nursi, B.S., Lem'alar.

[2] Nursî, B.S., Lem'alar, Otuzuncu Lem'a.

[3] Nursi, B.S., Barla Lahikası.

[4] Nursî, B.S., Lem'alar.

[5] Nursî. B.S., Lem'alar.

[6] Nursi, B.S., Lem'alar.